Feest!

Zelfs al verloopt ons feestgedruis binnenkort weer in mineur, kijken naar hoe andere families vieren, blijft leuk. Journaliste **Arkasha Keysers** en fotografe **Aurélie Geurts** gingen in oktober en november, toen achterstallige feestjes werden ingehaald, partycrashen bij buren uit verschillende culturen.

Erika's quinceañera

De vijftiende verjaardag van Zuid-Amerikaanse meisjes wordt gevierd met een overgangsritueel: de *quinceañera*. In het geval van Erika wordt er gefeest op panfluitmuziek in een zaaltje in Laken. Er gaan *salteñas* rond, empanada's met aardappel, vlees en erwtjes. Een uitbundige nonkel start een treintje. Dronken is hij niet, er wordt geen alcohol geschonken. Dit is en blijft een kinderfeestje.

Of niet? Erika neemt in haar prinsessenjurk plaats op een troon, ze krijgt een kroon op haar hoofd. Het gewicht staat voor de verantwoordelijkheid die nu op Erika's eigen schouders rust. Van oudere zussen Valeria, Lorena en Rebeka krijgt ze bijpassende oorbellen en een halsketting, van mama en papa een armband en een ring - symbolen voor hun innige band. Ten slotte wrikt haar vader Erika's sneakers van haar voeten en doet er hoge hakken om. Hij nodigt haar uit voor een wals. Erika is een vrouw nu. Zelfs de uitbundige nonkel pinkt een traantje weg.

ERIKA'S SNEAKERS GAAN UIT EN ZE KRIJGT HOGE HAKKEN AAN. ZE IS EEN VROUW NU. ZELFS DE UITBUNDIGE NONKEL PINKT EEN TRAANTJE WEG

Lizette wordt 95

Kleindochter Anouk lag onlangs op de spoed vanwege een notenallergie, achterkleinzoon Arno zit in quarantaine door coronabesmettingen in zijn klas. Maar Lizette zelf, die 95 wordt, blaakt van gezondheid.

Ze trouwde jong met Viktor, nadat die tijdens WO II meer dan duizend dagen in concentratiekamp Sachsenhausen had vastgezeten. Beide families zaten in het verzet. Lizette verloor haar vader, schoonvader en de broer van haar schoonvader aan de nazi's. Van haar 18de tot haar 58ste werkte ze bij het OCMW in Merksem, maar kort nadat ze op pensioen ging, overleed Viktor. Lea, een voormalig klasgenootje van Lizette, werd in dezelfde periode weduwe. De dames besloten om na hun pensioen de wijde wereld in te trekken. Ze bezochten Peru, Bolivia, Chili, de Galapagoseilanden, Botswana, Zuid-Afrika, Indonesië, de VS, Rusland en ga zo maar door.

"We gingen telkens minstens een maand. Financieel lukte het, en voor mijn vriendin ook", zegt Lizette. Die reizen bleken overigens een levenselixir, want ook Lea leeft nog. Ze werd vorige maand 96.

Wanneer Anouk en haar moeder Annemie de cadeautjes bovenhalen, slaat Lizette haar handen voor haar ogen. Ze moet huilen van zoveel aandacht.

BIJ DE CADEAUTJES SLAAT LIZETTE HAAR HANDEN VOOR HAAR OGEN. ZE MOET HUILEN VAN ZOVEEL AANDACHT

Een supermarkt wordt ‘ingedanst’

Kungfuleraar Wong Man Sun en de leden van kungfuschool Choi Lee Fat zijn als familie. Met z’n allen voeren ze de Leeuwendans uit, een eeuwenoude Chinese traditie om iemand geluk en voorspoed te wensen. Vandaag is de eer aan de eigenaar van een nieuwe Chinese supermarkt. Twee kungfuleden verstoppen zich in het prachtige pak. Michael Lok speelt de kop, Ka Ho is de staart. Op hypnotiserende muziek van trommels en cimbalen danst de leeuw de supermarkt binnen. Wild beweegt hij zich tussen de kleurrijke rekken door. Sommige bezoekers schrikken zich rot en rennen gillend langs de pikante sauzen.
Dit beest lijkt écht.

SOMMIGE BEZOEKERS SCHRIKKEN ZICH ROT EN RENNEN GILLEND LANGS DE PIKANTE SAUZEN

Maysa's geboortefeest

Vanachter een venster vol kleurrijk geklede vrouwen klinkt pompende muziek. In Zelzate wordt de geboorte van Maysa gevierd met roze mocktails. De mannen komen wat verderop in de straat samen. De zes zussen en ene broer van mama Siham kregen allemaal hun taak. Nadia zorgde voor de decoratie, Amal voor de muziek, Soumaya voor de boodschappen, Najoua trekt het feest op gang en broer Oualid speelt walkietalkie. "Ik kom hier liever met mijn zussen dansen," zegt hij, "want bij de mannen gaat het altijd over politiek." Joudia, Maysa's grootmoeder, bereidde al het eten.

Buiten klinkt getoeter. Band Dakka Afrah staat klaar om *dakka Marrakchia* op te voeren, een polyritmische muziekstijl uit de streek van Marrakesh. '*Dakka*' betekent ritmisch klappen, dat doet iedereen dan ook enthousiast.

Terwijl de gasten maaltijdsoep chorba binnenlepelen, staat in de keuken het hoofdgerecht klaar: schapenvlees dat zeven uur in de oven heeft gegaard.

Kleine Maysa gaat intussen van arm tot arm bij tantes, oma's, schoonzussen en nichtjes. Najoua draait de speakers luider, Maysa slaapt vredig door.

DE BAND STAAT KLAAR OM DAKKA MARRAKCHIA OP TE VOEREN. 'DAKKA' BETEKENT RITMISCH KLAPPEN, EN DAT DOET IEDEREEN ENTHOUSIAST

Selin wordt één

Mama Tuba en papa Umit leerden elkaar kennen in een Facebook-groep. Ze trouwden in 2019 en een jaar later werd Selin geboren. Nu wordt het meisje één. Het is maanden geleden dat de familie elkaar nog heeft gezien. “Mijn vader en nonkel hebben onderliggende aandoeningen”, zegt Tuba’s nicht Sultan. “Ze zaten meer dan een jaar haast continu in quarantaine. We hebben écht uitgekeken naar de vaccinaties.”

Op het menu staan zelfgemaakte linzenballetjes, gevulde aubergine en een gigantisch stuk taart. Gulcan en Halis, Sultans ouders, zitten hand in hand in de zetel, terwijl er achterneefjes en -nichtjes over hun schoot klauteren. Kleine Ahmed wil graag op de foto, maar wanneer het zover is, begint hij te blozen.

Tuba zet een Turks liedje op. “Kijk”, wijst ze naar Selin. Die houdt zich vast aan de salontafel en begint mee te wiebelen. “Dat heeft ze van mij,” zegt Tuba, “ik dans ook vaak in de woonkamer.” Dan gaat Selin op handen en voeten zitten en begint met haar poep in het rond te draaien. “Oei. Dat heeft ze niet van mij.”

ER SPEELT EEN TURKS LIEDJE. SELIN HOUDT ZICH VAST AAN DE SALONTAFEL EN BEGINT MEE TE WIEBELEN. ‘DAT HEEFT ZE VAN MIJ’, ZEGT HAAR MAMA

Deze reportage kwam tot stand met de steun van het Fonds Pascal Decroos voor bijzondere journalistiek.